

[Formanden]

Betænkning over forslag til finanslov for finansåret 1978 (1. april–31. december 1978). (Lovforslag nr. L 101).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Pilgaard Andersen (FP):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Begrænsning af arbejdsgiverperiodens længde).

(Lovforslag nr. L 191).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

Lowzow (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om anlæg af en bro over Store Bælt.

(Lovforslag nr. L 192).

Da det har vist sig, at der i overskuelig fremtid kun er brug for en firsporet og ikke en sekssporet motorvej på Storebæltsbroen, er det til hinder for planlægningen, at der i loven stadig forudsættes en sekssporet motorvej. Det vil for eksempel være umuligt at udbyde de første licitationer med en firsporet motorvej, så længe loven ikke er rettet. Forslaget skal derfor også ses som en tilskyndelse til, at Storebæltsbroen påbegyndes hurtigst muligt.

Niels Helveg Petersen (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af overflødig dobbeltadministration.

(Beslutningsforslag nr. B 64).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Gert Petersen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om direkte valg til Nordisk Råd m. v.

(Beslutningsforslag nr. B 65).

Et flertal i folketinget har vedtaget en lov om direkte valg til EF-Parlamentet. SF beklager vedtagelsen, men vi må selvfølgelig tage den til efterretning.

Selv om indførelse af direkte EF-valg ikke umiddelbart ændrer EF-Parlamentets juridiske status, vil det direkte valg hurtigt påvirke EF-Parlamentets moralske status, dets autoritet og faktiske rolle. Følelsen af at være integreret i EF-landenes sammenslutning vil være voksende, alene selve valghandlingen vil bidrage hertil.

Det rejser på ny problemet om det nordiske samarbejde og Danmarks forhold hertil. De partier, som støtter dansk medlemskab af EF, har i almindelighed udtalt sig positivt om det nordiske samarbejde og hævdede, at EF-medlemskabet ikke betød noget afbræk i det nordiske samarbejde, sådan som det havde udviklet sig indtil den dag, Danmark trådte ind i EF.

SF kan ikke dele den opfattelse. Danmarks deltagelse i nordisk samarbejde har naturligvis ikke haft de samme muligheder, siden Danmark trådte ind i EF, hvis grundlag på en række områder er klart overnationalt. På den anden side skal det ikke benægtes, at det nordiske samarbejde har kunnet opretholdes og er blevet opretholdt på en række områder – og det ville være forkert at påstå, at regeringen bare har vendt Norden ryggen.

Netop derfor regner SF med, at der vil være udbredt forståelse for et forslag om indførelse af direkte valg til Nordisk Råd. Hvis man virkelig ønsker at bevare Danmarks særlige tilknytning til de nordiske lande – uanset medlemskabet af EF – må man erkende, at det direkte valg til EF-Parlamentet kan få balancen til at tippe den modsatte vej. Vi har med glæde bemærket, at andre medlemmer af folketinget har haft blik for denne problemstilling. Således siger hr. Ib Stetter i Nordisk Råd: »Jeg forventer, at Nordisk Råds betydning vil øges væsentligt i løbet af de nærmest følgende år, fordi der vil blive stillet krav om forstærket regionalt samarbejde. En naturlig følge af sådant krav vil være, at der overvejes at indføre direkte valg af repræsentanter til rådet«.

På denne baggrund foreslår vi, at den danske regering rejser spørgsmålet om direkte valg til Nordisk Råd over for de øvrige nordiske regeringer. Vi foreslår ingen princi-

[Gert Petersen]

pielle ændringer i det nordiske ikke-overnationale samarbejdes grundlag eller i Rådets funktion som rådgivende organ. Dog foreslår vi en samtidig udvidelse af Rådets hørings- og initiativret. Selvfølgelig kan indførelse af direkte valg til Nordisk Råd kun ske ved en traktatændring, som de nordiske stater må være enige om. Men dette skulle ikke afholde regeringen fra at stille forslaget til de øvrige nordiske stater. Netop på den givne baggrund vil der uden tvivl være forståelse for et sådant initiativ fra dansk side, et initiativ, der tilsigter en bevarelse og styrkelse af det nordiske samarbejde – også under de nuværende forhold.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om rimeliggørelse af ATP [af Svend Andersen (Rosk. a.) (FP) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 105. Fremsat 23/11 77).

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Ægtefællepension, fondsanbringelse m. v.)
(Lovforslag nr. L 175. Fremsat 20/1 78).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Auken):

Fremskridtspartiets forslag hedder »Forslag til lov om rimeliggørelse af ATP«. Hvis jeg skulle have givet forslagsstillerne en idé til, hvordan man kunne have givet forslaget en mere rammende titel, så skulle det være »Forslag til lov om rimeliggørelse af fremskridtspartiets tankegang vedrørende Arbejdsmarkedets Tillægspension«. Selv om dette forslag ikke kan bruges, selv om det er et dårligt gennemtænkt forslag, selv om det er et fordyrende forslag, administrativt uoverskueligt forslag og samfundsøkonomisk uforvarsligt forslag, så betegner det selvfølgelig et kolossalt fremskridt i forhold til det forslag vedrørende Arbejdsmarkedets Til-

lægspension, som partiet fremsatte i 1974. Her foreslog man, at de penge, som er opsparret i Arbejdsmarkedets Tillægspension, og som jo er lønmodtagernes ejendom, simpelt hen skulle inddrages til fordel for statskassen, det, der også af nogle er blevet fremstillet som et forslag om Danmarkshistoriens største tyveri.

På denne baggrund må man i høj grad hilse fremskridtspartiets forslag velkomment, men derudover – bortset fra de dele af det, der falder sammen med regeringens forslag, som også er til behandling i dag, og som jeg derfor ingen indvendinger har over for – kan jeg ikke finde noget positivt at sige om fremskridtspartiets forslag.

For så vidt angår tanken om at lade ventetillægsordningen bortfalde, så er regeringen ikke enig i, at det ville være en fornuftig ordning. Tværtimod mener vi, at der i en rent forsikringsmæssig ordning, som ATP jo er, bør være en frivillig mulighed for særlige ventetillæg, hvis mennesker selv ønsker det.

For så vidt angår fremskridtspartiets forslag om – som det hedder på godt fremskridtspartidansk – at man nu ex officio, uden begæring, skal påbegynde udbetaling til medlemmer allerede ved det fyldte 67. år, så er regeringen heller ikke enig i det hensigtsmæssige og det rimelige i dette forslag. Vi tror, det ville føre til en meget omfattende, en meget fordyrende administration, og vi kan altså ikke tilslutte os dette forslag.

Derimod vil vi selvfølgelig gerne være med til at overveje, hvordan man yderligere kan forbedre den information, der gives til mennesker, når de fylder 67 år. Det mest rimelige er vel ikke, som fremskridtspartiet foreslår – velsagtens for at forøge de offentlige administrationsudgifter – at ATP skal give en sådan særskilt orientering. Det rimelige måtte vel være, at kommunerne, der i forvejen informerer vedrørende folkepensionen, også informerer bedre om ATP. Jeg siger dette, vel vidende at der allerede i dag foregår en omfattende orientering vedrørende ATP.

For så vidt angår fremskridtspartiets forslag om at udvide ATPs enkepensionsregler til også at omfatte enkemænd, så tager regeringens eget forslag højde for den samme problemstilling. Vi opfylder det ønske, der også har været fremsat her i folketinget, om